

Mówimy, że ten dzień jest pamiątką Wieczery Pańskiej, ale liturgia nie jest prostym, logicznie uporządkowanym traktatem o Chrystusie. Wprowadza nas w

żywą rzeczywistość Paschy, kładzie przed nami całą tajemnicę Jezusa. Liturgia stawia nas wobec ofiary Chrystusa, pozwala ją kontemplować, jednoczyć się z Nim przez miłość, pozwala kształtować nasze serca na Jego obraz. Przez chrzest każdy chrześcijanin staje się kapłanem do składania ofiary z życia, jest to kapłaństwo życia. Kapłaństwo urzędowe pełni funkcję służebną wobec kapłaństwa życia, ponieważ każdy musi odnawiać swoje zjednoczenie z Chrystusem, zanurzając się w Jego ofierze, uobecnianej posługą kapłanów. Jednym z właściwych celów liturgii pozostaje przemiana życia. Chrystus jest dziś jednocześnie Arcykapłanem składającym ofiarę i samą ofiarą (Hbr 9,13). Ofiarowuje Ojcu swoją agonię, przyjętą w duchu posłuszeństwa i z miłości. Jest Jego życie i śmierć, dlatego liturgia Wielkiego Czwartku przynależy też do Wielkiego Piątku i jest w nim kontynuowana.

br